

اثر زمان نوردهی بر لایه‌ی ادھریو در میزان استحکام پیوند برشی کامپوزیت به عاج

عبدالرحیم داوری* - علیرضا دانش کاظمی* - جلیل مدرسی** - زاهد محمدی** - لیلی اکبریان بافقی***

* استادیار گروه آموزشی ترمیمی دانشکده دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی یزد

** استادیار گروه اندودانتیکس دانشکده دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی یزد

*** دندانپزشک

چکیده

بیان مساله: امروزه بررسی‌های گوناگون برای کاهش زمان نوردهی ترمیم‌های همنگ دندان انجام شده، که هدف آنها کاهش طول زمان کار بالینی است.

هدف: هدف از این پژوهش، بررسی اثر زمان‌های گوناگون نوردهی به لایه‌ی ادھریو Prompt L-pop و Excite بر استحکام پیوند برشی کامپوزیت-عاج است.

مواد و روش: در این بررسی آزمایشگاهی، مینای سطح باکال ۷۲ دندان سالم پره مولر انسانی پس از مانع در آکریل برداشته شد و برچسبی با قطر سطح پیوند شونده پکسان بر روی آن قرار گرفت. نمونه‌ها به طور تصادفی به شش گروه برابر ۱۲ تایی A, B, C, D, E, F از ادھریو Prompt L-pop و گروه E, D, C, B, A, F برپایه‌ی دستور کارخانه استفاده شد. گروه A, D بی نوردهی و در گروه B و E، ۲۰ ثانیه در گروه C و F، ۴۰ ثانیه نوردهی انجام گرفت. سپس، بر روی سطح آماده سازی شده، کامپوزیت سینرجی (Synergy) قرار گرفت و نوردهی شد. نمونه‌ها پس از یک هفته نگهداری در آب ۳٪ درجه‌ی سانتی گراد، در زیر نیروی برشی و با سرعت یک میلی متر بر دقیقه قرار گرفتند. واکاوی داده‌ها با استفاده آزمون‌های آنالیز واریانس دو سویه انجام شد.

یافته‌ها: میانگین استحکام پیوند برشی در گروه A، ۳/۹۰، گروه B، ۱۳/۴۵، گروه C، ۱۸/۱۰، گروه D، ۸/۳۰، گروه E، ۲۴/۸۱ و در گروه F، ۲۴/۹۹ مگاپاسکال بود. در استحکام پیوند برشی گروه‌های A, B, C و گروه D و E نفاوتی معنادار دیده شد ($p=0.000$). در گروه F و E تفاوت آماری استحکام پیوند برشی معنادار نبود. در همه‌ی مدت زمان‌های نوردهی، استحکام پیوند برشی Prompt L-pop، به گونه‌ای معنادار بیشتر از Excite بود.

نتیجه‌گیری: برپایه‌ی یافته‌های آزمایشگاهی این بررسی، افزایش زمان نوردهی باعث افزایش استحکام پیوند در Excite شد، ولی در Prompt L-pop با افزایش زمان کیورینگ، استحکام پیوند افزایش نیافت و زمان ۲۰ ثانیه، کافی و افزایش زمان به افزایش چشمگیر استحکام پیوند برشی آن منجر نشد. همچنین، عدم نوردهی در هر دو ماده باعث شد که حداقل استحکام پیوند لازم برای پایداری کارهای ترمیمی ایجاد نشود.

واژگان کلیدی: استحکام پیوند برشی، ادھریو، مدت زمان نوردهی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۰/۱۲/۸۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۵/۷/۸۵

مجله دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شیراز. سال هشتم؛ شماره ۱، ۱۳۸۶ صفحه‌ی ۱۰ تا ۱۸

* نویسنده‌ی مسؤول مکاتبات: عبدالرحیم داوری. یزد- دانشکده دانشگاه علوم پزشکی یزد- گروه آموزشی ترمیمی-

صندوق پستی: ۱۶۵ / ۸۹۱۹۵ - تلفن: ۰۳۵۱-۶۲۵۶۹۷۵ - پست الکترونیک: rdavari2000@yahoo.com

درآمد

انجام روش‌های درمانی دندانپزشکی ترمیمی، برپایه‌ی اصول و روش‌های چسبندگی با استفاده از سیستم‌های چسباننده، بخش عمده‌ای از کارهای روزمره‌ی بالینی را تشکیل می‌دهد. بنابراین، نیاز به شناخت کامل و فراگیر این سیستم‌های ابرای کاربرد درست این مواد لازم است^(۱). امروزه، همواره سیستم‌های چسبندگی نوینی در دندانپزشکی ساخته می‌شود، که عمدتاً از راه پیوند میکرومکانیکی باعث چسبندگی مواد همنگ به دندان می‌شوند^(۲).

هدف از ساخت سیستم‌های Total-etch، پیوند همزمان به مینا و عاج است. گرچه اچینگ عاج با اسید فسفریک ۳۰ تا ۴۰ درصد سبب ایجاد قدرت پیوند بالایی در حد فاصل رزین و عاج می‌شود، ولی برخی عوامل، مانند اج بیشتر از اندازه، خشک کردن زیاد پس از اچینگ و خیس بودن بیشتر از اندازه‌ی عاج، اثری وارونه بر پیوند داردند^(۳). سیستم‌های باندینگ خود اج شونده Self-etch) نسل ششم) دارای برتری‌هایی، همچون آسانی کاربرد و کاهش مراحل و مدت زمان کار بالینی هستند. این سیستم‌ها از حساسیت کاربردی کمتری برخوردارند^(۴). در سال‌های گذشته، پژوهش‌ها در صنعت دندانپزشکی ترمیمی بر این منتر کر شده، که زمان کیورینگ را با استفاده از لامپ‌های قوی تر و یا ایجاد تغییر در رزین‌ها کاهش دهنده، که به انجام عمل ترمیمی با زمان کوتاه منجر می‌شود^(۵). اگر به روشی بتوان از زمان مورد نیاز برای کیورینگ لایه‌ی ادھزیو کاست یا حذف کرد، به گونه‌ای که، کوچک‌ترین آسیبی به استحکام ترمیم نزنند، تا اندازه‌ای می‌توان در انلاف وقت صرفه‌جویی و آسیب‌های ناشی از تابش نور به دندانپزشک و بیمار را به پایین ترین اندازه رساند.

در پژوهشی که شرکت Optilux در سال ۲۰۰۰ برای تعیین استحکام پیوند بر روی سه گونه‌ی مختلف از مواد چسبنده انجام داد، زمان و نوک‌های گوناگون دستگاه لایت کیور متغیر بودند. در استفاده از ادھزیو Excite شیوه‌ی کار کرد به این گونه بود، که بیشترین

استحکام پیوند در زمان ۴۰ ثانیه با نوک 500 Optilux و کمترین استحکام پیوند در پنج ثانیه با نوک Accucure 3000 به دست آمد. البته، در مدت زمان صفر ثانیه هم، ۴/۵ مگاپاسکال استحکام دیده شده است. در مورد استفاده از ادھزیو PQ1، زمان‌های نوردهی و نوک‌های هدایت کننده‌ی نور گوناگون دستگاه، به این شرح است.

بیشترین استحکام پیوند در مدت زمان ۴۰ ثانیه با 500 Optilux و کمترین استحکام در مدت زمان دو ثانیه با Virtuso به دست آمد. در مدت زمان‌های ۳، ۵، ۲۰ و صفر ثانیه، تفاوتی ویژه در میزان استحکام پیوند دیده نشد، به گونه‌ای که، در مدت زمان صفر ثانیه نوردهی هم، ۱۰/۱ مگاپاسکال استحکام پیوند در ادھزیو PQ1 دیده شد. در ادھزیو Optibond solo plus با دو زمان صفر و ۲۰ ثانیه و سر 500 Optilux نوردهی انجام گرفت، که در این باره یک متغیر، یعنی نوک‌های هدایت کننده‌ی نور دستگاه لایت کیور حذف شد. در مدت زمان ۲۰ ثانیه، استحکامی برابر ۱۰/۵ مگاپاسکال و در مدت زمان صفر ثانیه، استحکامی برابر هشت مگاپاسکال به دست آمد. نتایج این بررسی نشان داد که:

۱. اگر ادھزیو، کیور نشود، حتی زمانی که رزین ترمیمی بر روی آن کیور شود، استحکام باند کاهش می‌یابد.
۲. ممکن است افزایش زمین کیور، استحکام را برای برخی ترکیبات رزینی نوری بهتر کند. به هر حال، باز هم برای برخی ادھزیوها، با افزایش زمان کیور، استحکام افزایش نمی‌یابد.

۳. اثرات شدت نور، طول موج و زمان کیور بر روی ادھزیوها، به ویژه درباره‌ی آرگون لیزرهای و کیور نوری پلاسمایی به بررسی‌های بیشتر نیاز دارد^(۶).

رزتو (Rasetto) و همکاران در ۲۰۰۱ درباره‌ی اثرات منبع نور و زمان پلیمریزه شدن سمان‌های رزینی انجام دادند. در این پژوهش، سه منبع گوناگون نوری به همراه سه گونه از سمان‌های رزینی و مدت زمان‌های گوناگون بررسی شدند. نتایج این بررسی نشان داد، که سختی با افزایش زمان پلیمریزه شدن افزایش می‌یابد،

بررسی، از گونه‌ی تجربی و آزمایشگاهی بوده و گونه‌ی بررسی، تحلیلی و با طرح موادی است.

جدول ۱: نام و وسائل و شماره‌ی بسته بندی و شرکت و کشور سازنده‌ی استفاده شده در پژوهش

شرکت و کشور سازنده	شماره‌ی بسته بندی	نام مواد مورد استفاده
ایران آکریل- ایران	۲۲۵۰۰	آکریل فوری
ایوکلار- آمریکا	H34505 ۲۱۱۱۱۳	Excite Prompt L-pop
کولتی- سویس	DE013	کامپوزیت Synergy
ایران	۰۱۰۷۲۱۸	اج کیمیا
انگلستان	----	Dartec
توبولایت تایوان	78III	مدل HC10 لایت کیور LED

هفتاد و دو دندان در میان ۶ گروه A، B، C، D، E و F به طور تصادفی و به نسبت برابر هر گروه ۱۲ نمونه بخش شدند. سطح باکال همه‌ی نمونه‌ها با فرز فیشور، تا نمایان شدن عاج، تراشیده شد و سپس، سطح تراشیده شده با استفاده از فرز پرداخت کامپوزیت هموار گردید. پس از تراش، نمونه‌ها در آکریل فوری مانت شدند و برای شناسایی گروه‌ها، هر یک از نمونه‌ها با لامپ ناخن علامت گذاری شدند.

پس از تراش به سطح همه‌ی دندان‌ها برای دقیق بودن مساحت مورب بررسی در هر نمونه، یک عدد برچسب، که از پیش با پانچ به قطر درونی ۱/۵ میلی متر سوراخ شده بود، چسبانده شد. در نتیجه، مقدار مساحت دندان، که به وسیله‌ی عامل اتصال آگشته و کامپوزیت گذاری شد، در همه‌ی نمونه‌ها یکسان بود. سپس، کارهای آماده سازی سطح برپایه‌ی یکی از روش‌های زیر، در هر گروه انجام شد. در گروه A، از عامل باندینگ Excite استفاده شد. برپایه‌ی دستور کارخانه، در آغاز، ژل اسید ارتوفسفریک (کیمیا، ایران) با استفاده از برس بر روی دندان به کار برده شد. پس از ۲۰ ثانیه، با افشاره‌ی آب

که این زمان هم باید بیشتر از ۲۰ ثانیه باشد^(۷). کرجسی (Krejci) و همکاران در ۲۰۰۵، دستگاه لایت‌کیور New intensive LED را با کاهش زمان نوردهی بررسی کردند. هدف این بررسی، تعیین کمترین زمان لازم برای کیورینگ برآکت‌های ارتودنسی بود. هفتاد و پنج دندان انسیزور شیری به پنج گروه برابر بخش شدند. ادھریو مورد استفاده، Transbond™ XT همراه با لامپ‌ها و زمان‌های گوناگون کیورینگ (۵، ۱۰ و ۴۰ ثانیه) بود. همه‌ی دندان‌ها در آکریل ثابت شدند و برای ۲۴ ساعت در آب ۳۷ درجه‌ی سانتی‌گراد نگهداری شده و استحکام پیوند برشی (SBS) با دستگاه اینسترون (Instron) اندازه گیری شد. نتایج آماری نشان داد، که در میان همه‌ی گروه‌ها تفاوتی معنادار در اندازه‌ی استحکام پیوند برشی در مدت زمان پنج ثانیه به دست آمد، ولی در مدت زمان ۱۰ ثانیه هم، میزان کافی از استحکام پیوند به دست آمده بود^(۸). از آنجا که، چند سالی است بررسی‌های فراوان در زمینه‌ی کاستن از مراحل بالینی درمان برای کاهش زمان کار بالینی انجام شده است و یکی از زمینه‌های بررسی‌ها درباره‌ی مواد همنرنگ دندان، تلاش در زمینه‌ی کاستن از مدت نوردهی ادھریوها و یا کامپوزیت است و نیز، در بررسی‌های گوناگون نتایجی ضد و نقیض گزارش شده، هدف از پژوهش کنونی، بررسی اثر زمان‌های گوناگون نوردهی بر لایه‌ی ادھریو در دو گونه‌ی ادھریو نسل پنجم (Excite) و نسل ششم (Prompt L-pop) و اثر آن بر استحکام پیوند برشی کامپوزیت- عاج است.

مواد و روش

برای انجام این طرح، ۷۲ عدد دندان پره مولر انسان بی‌ترک، سایش و نواقص تکاملی و بی‌پوسیدگی در سطح باکال گرد آوری گردید. بر جامانده‌های بافت نرم از روی دندان‌ها پاک شده و دندان‌های مورد نیاز جرم‌گیری (Scaling) شدند. موادی که برای اجرای این بررسی استفاده شد، در جدول ۱ آمده است. روش این

دمای ۳۷ درجه‌ی سانتی گراد نگهداری شدند. سپس، همه‌ی نمونه‌ها تحت نیروی برشی با دستگاه Dartec (مدل HC10 ساخت کشور انگلستان) و با سرعت یک میلی‌متر بر دقیقه بارگذاری شدند. محاسبه‌ی استحکام پیوند به‌وسیله‌ی دستگاه انجام گرفت. برای تعیین تفاوت استحکام پیوند میان دو گونه ماده و سه زمان نوردهی، از آزمون آنالیزواریانس دوسویه استفاده شد.

یافته‌ها

میان دو ماده‌ی Prompt L-pop و Excite، (بی توجه به زمان نوردهی)، در کل تفاوت معنادار بود، یعنی میانگین استحکام پیوند در ۱۹/۳۶، PromptL-pop مگاپاسکال بود، که با ماده‌ی Excite با میانگین استحکام پیوند ۱۲/۰۳ مگاپاسکال، تفاوتی معنادار وجود داشت ($p=0.0001$) (نمودار ۱).

همچنین سه زمان گوناگون نوردهی در میزان استحکام پیوند اثر متفاوت داشت ($p=0.0001$). به این معنا، که کم‌ترین استحکام، به زمان صفر ثانیه، یعنی بی نوردهی به لایه‌ی ادھریو مربوط بود و با افزایش میزان نوردهی، میزان استحکام پیوند نیز، افزایش یافت و این افزایش از نظر آماری معنادار بود (جدول ۲).

اثر دوسویه‌ی زمان نوردهی با گونه‌ی ماده نیز معنادار بود. یعنی زمان‌های گوناگون در دو گونه ماده اثربخشی نداشتند ($p=0.0001$). زمان ۲۰ ثانیه در ماده‌ی Excite به‌گونه‌ای معنادار استحکام پیوند کمتر نسبت به pop L-pop در همان ۲۰ ثانیه داشت و ماده‌ی Prompt L-pop در مدت زمان‌های ۲۰ و ۴۰ ثانیه استحکام پیوندی به نسبت یکسان داشتند (نمودار ۲).

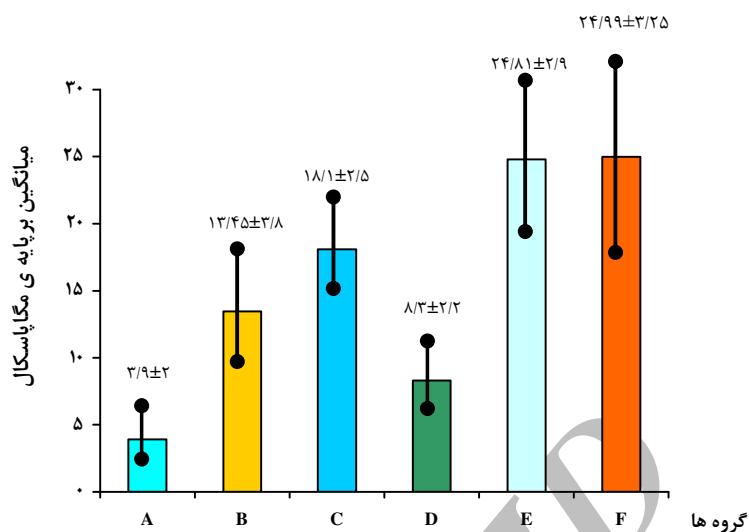
شسته و دندان با یک فشار پوآر هوا به آرامی خشک شد (البته، نباید عاج کاملاً خشک شود). سپس، عامل باندینگ Excite به کاربرده شد و به‌وسیله‌ی افسانه‌ی هو، کمی در سطح پخش و نازک گردید و هیچ گونه نوردهی به عامل باندینگ انجام نگرفت.

در گروه B و C نیز، شیوه‌ی کار مانند گروه A بود و تنها زمان نوردهی، به ترتیب ۲۰ و ۴۰ ثانیه بود. نوردهی با استفاده از دستگاه لایت‌کیور LED تجاری Toplight (Taiwan 78 111) انجام گرفت. در ضمن، شدت نور دستگاه لایت‌کیور مورد بررسی، ۴۰۰ میلی‌وات بر سانتی متر مربع بود.

در گروه D، برپایه‌ی دستور کارخانه، از عامل اتصال Prompt L-pop بر روی سطح به کار رفت و دو جزء به هم فشرده شدند و ترکیب به دست آمده برای فعال سازی به مدت ۰۰.۰۱ ثانیه بر روی سطح قرار داده شد. سپس، با فشار ملایم هوا نازک گردید. برای بار دوم، این ترکیب به مدت سه ثانیه بر روی سطح قرار داده شد و با فشار ملایم هوا نازک گردید و هیچ گونه نوردهی به عامل باندینگ انجام نگرفت. در گروه E و F نیز، همانند گروه D، کار انجام شد، تنها این تفاوت وجود داشت، که زمان نوردهی به ترتیب ۲۰ و ۴۰ ثانیه بود.

برای هر نمونه یک استوانه‌ی پلاستیکی به قطر درونی ۱/۵ میلی‌متر و ارتفاع دو میلی‌متر فراهم شد. درون هر استوانه با کامپوزیت سوری Due shade (A₃-D₃) پر شد و استوانه بر روی سطح آغشته به عامل اتصال قرار داده شد و به مدت ۰۰.۰۱ ثانیه نوردهی به کامپوزیت انجام گرفت.

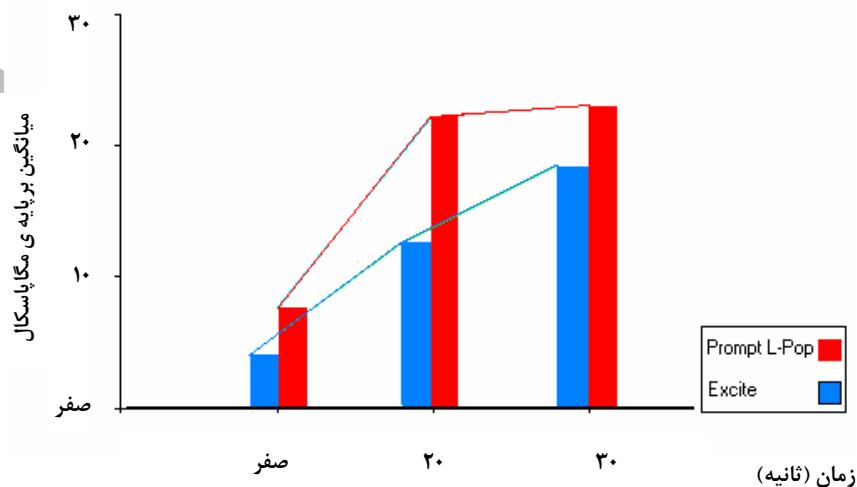
همه‌ی نمونه‌ها به مدت یک هفته در آب و در

نمودار ۱: میانگین و انحراف معیار استحکام پیوند برشی در هر یک از گروه های آزمایش

جدول ۲: داده های آمار توصیفی در هر یک از گروه های آزمایش برپایه میکروپاسکال

ارزش p	حداکثر	حداقل	انحراف معیار	میانگین	شمار	زمان نوردهی	ادهzyo
	(میکروپاسکال)	(میکروپاسکال)	(میکروپاسکال)	(میکروپاسکال)			
۰/۰۰۰۱	۶/۴۷	۰/۸۳	۲	۳/۹۰	۱۲	.	
	۱۷/۴۸	۸/۷۳	۲/۸	۱۳/۴۵	۱۲	۲۰	Excite
	۲۱/۶۶	۱۳/۸۲	۲/۵	۱۸/۱۰	۱۲	۴۰	
	۱۱/۵۳	۴/۱۰	۲/۲	۸/۳۰	۱۲	.	
	۲۹/۳۱	۱۹/۲۹	۲/۹۰	۲۴/۸۱	۱۲	۲۰	Prompt L-pop
	۳۳/۰۹	۲۰/۰۱	۳/۲۵	۲۴/۹۹	۱۲	۴۰	

نمودار ۳: اثر دوسویه هی میانگین استحکام پیوند برشی در دو گروه ادھزیو مورد آزمایش

بحث

معیار آزمایشگاهی که بیشتر برای بررسی چسبندگی به عاج انتخاب می‌شود، استحکام پیوند برشی است. در این پژوهش نیز، برای بررسی میزان استحکام پیوند از آزمون استحکام برشی استفاده شد. عواملی گوناگون بر روی قابلیت چسبندگی مواد چسبنده بر روی بافت‌های دندانی مؤثر هستند، که نمونه‌ای از آن، مساحت جای پیوند نیز، بسیار مهم است. زیرا، گسترش عامل چسباننده فراتر از جای پیوند باعث افزایش معنادار در میزان استحکام پیوند می‌شود.^(۹) در بررسی کنونی، برای پرهیز از این مساله بیش از ۱/۵ میلی‌متر بر روی دندان چسبانده شد تا مساحت اتصال برای همه‌ی نمونه‌ها، یکسان باشد و تداخلی در میزان استحکام پیوند ایجاد نشود.

البته، استحکام پیوندی که در مدت زمان صفر ثانیه به دست آمد، به علت نفوذ نوری است، که از کامپوزیت به لایه‌ی ادھری ادھری گذر کرده است و باعث آغاز پلیمریزاسیون شده و علت کاهش استحکام چسبندگی بررسی پیوند را می‌توان ناتمام ماندن روند پلیمریزه شدن و نبود تحریک همه‌ی آغازگرها دانست. در بررسی کنونی، در هر شش گروه با افزایش زمان نوردهی، استحکام چسبندگی بررسی پیوند هم افزایش یافت، به گونه‌ای که، این افزایش در ثانیه‌های صفر، ۲۰ و ۴۰ ثانیه به ترتیب $\frac{۳}{۹}$ ، $\frac{۱۳}{۴۵}$ و $\frac{۱۸}{۱۰}$ مگاپاسکال برای Excite و $\frac{۸}{۳۰}$ ، $\frac{۸}{۳۱}$ ، $\frac{۲۴}{۸۱}$ و $\frac{۲۴}{۹۸}$ مگاپاسکال برای L-pop Prompt مشاهده می‌گردد. سیلتا (Silta) و همکارانش نیز، نشان دادند، که با افزایش زمان نوردهی، استحکام چسبندگی بررسی پیوند افزایش یافت. آنها از سه زمان ۶ و ۲۰ ثانیه استفاده کردند و کمترین استحکام را در زمان شش ثانیه و بیشترین را در مدت زمان ۲۰ ثانیه مشاهده کردند^(۱۰). در بررسی دمانک (Demunk)^(۱۱)، هم‌گونه تغییری در کاهش زمان نوردهی، سبب کاهش توان پیوند شد. در بررسی‌های همانند نیز، نشان داده شده است، که افزایش زمان کیورینگ تا دو دقیقه عمق کیورینگ را افزایش می‌دهد، اما کیورینگ بیشتر خود، زیان‌هایی همچون افزایش انقباض و در نتیجه باز ماندن کناره‌ی ترمیم را دارد.^(۱۲) در حالی که، در بررسی کنونی، درباره‌ی ماده‌ی Prompt L-pop با افزایش زمان نوردهی از ۲۰ ثانیه به ۴۰ ثانیه، افزایش زیادی در استحکام چسبندگی بررسی

فرانکن برگر (Frankenberger) و همکاران در سال ۲۰۰۱ در بررسی خود بر روی اثر روش کاربرد Prompt L-pop، نازک کردن لایه‌ی پیوند دهنده و تبخر حلال به کمک جریان هوا را عامل ایجاد نقاط خشک و مات در سطح عاج دانستند و نازک شدن بیشتر از اندازه‌ی لایه‌ی Prompt L-pop در آن نواحی، مانع پلیمریزاسیون کامل آن شد. در بررسی آنها، کاربرد چند لایه‌ی Prompt L-pop باعث کمتر شدن بروز این مشکل و در نتیجه، افزایش استحکام پیوند شده است^(۱۰). برپایه‌ی دستور کارخانه‌نیز، در این بررسی از دو لایه‌ی Prompt L-pop برای دستیابی به پیوند مناسب استفاده گردید.

عواملی دیگر، مانند وجود ترک در جای پیوند، سطوح ناهموار، نادرست‌بودن جای قرارگیری استوانه‌های دارای کامپوزیت بر روی دندان، تنظیم نادرست دستگاه، به کارگیری نادرست عامل پیوند، بر جا ماندن افزوده‌های مواد پیوند پیرامون جای پیوند و بی ثباتی ریشه‌ی دندان در محفظه‌ی آکریل می‌توانند در مقدار عددی تعیین شده‌ی استحکام پیوند اثر داشته باشند^(۱۱). البته، در بررسی کنونی، پس از تراش

گونه‌ای چشمگیر با H₂Oهای کمتر افزایش می‌یابد.^(۱۶) بررسی‌های میکروسکوپ الکترونی نشان داد، که دستگاه پرایمر سلف اچ، الگوی اچ کم عمق تری را نشان می‌دهد، که می‌تواند به دلیل نفوذ ضعیف تر آغازگرهای اسیدی و رسوب کلسیم بر روی سطح مینا باشد. غلظت بالای یون‌های کلسیم و فسفر مانع انحلال بیشتر آپاتیت خواهد شد. پس کانی زدایی شدن کاهاش خواهد یافت.^(۱۵) البته، دستگاه‌های Prompt L-pop دارای استرهای متاکریلاته اسید فسفوپریک با pH می‌باشد، که در میان دستگاه‌های پیوند دهنده، بسیار اسیدی به شمار می‌آید.^(۱۷) بنابراین، استحکام پیوند بالاتری که Prompt L-pop نسبت به Excite ایجاد می‌کند، قابل توجیه است.

نتیجه‌گیری

برپایه‌ی یافته‌های آزمایشگاهی این بررسی، افزایش زمان نوردهی باعث افزایش استحکام پیوند در Excite شد، ولی در Prompt L-pop با افزایش زمان ۲۰ ثانیه، استحکام پیوند افزایش نیافت و زمان ۲۰ کیوینگ، استحکام پیوند افزایش نیافت و زمان ۲۰ ثانیه، کافی و افزایش زمان به افزایش چشمگیر استحکام پیوند برشی آن منجر نشد. همچنین، عدم نوردهی در هر دو ماده باعث شد که حداقل استحکام پیوند لازم برای پایداری کارهای ترمیمی ایجاد نشود. همچنین، برای بررسی بیشتر اثرات زمان‌های گوناگون نوردهی بر روی ادھزیوها، به ویژه نسل‌های تازه تر و انجام اعمال ترمیمی، به بررسی‌های بیشتر نیاز است.

پیوند دیده نمی‌شود، که با پژوهشی، که کرجسی (Krejci) و همکارانش در ۲۰۰۵، با استفاده از دستگاه لایت کیور New Intensive LED و با کاهاش زمان نوردهی انجام دادند نیز، به همین نتیجه رسیده بودند. آنها دریافتند، که با افزایش زمان نوردهی از پنج ثانیه به ۱۰ ثانیه، استحکام پیوند افزایش می‌یابد. ولی افزایش زمان نوردهی از ۱۰ ثانیه به ۴۰ ثانیه، تفاوتی چشمگیر در استحکام پیوند دیده نمی‌شود.^(۱۸) یعنی، در مدت زمان ۱۰ ثانیه نوردهی، مواد به اندازه‌ی کافی از استحکام پیوند رسیدند و به نوردهی افروده تا ۴۰ ثانیه نیاز نبود. شاید به این دلیل باشد، که همه‌ی گروه‌های Prompt به نور در مدت زمان ۲۰ ثانیه در L-pop تحریک و اشباع شده اند و آغازگر نور (Photoinitiator) برای نوردهی اضافی باقی نمانده است. در مدت زمان ۲۰ ثانیه در Prompt L-pop استحکام پیوند به گونه‌ای چشمگیر بالاتر از ادھزیو Excite در همان مدت زمان نوردهی بود. این امر می‌تواند به دلیل گونه‌ی مواد تشکیل دهنده‌ی فانکشنال اسیدی با pH پایین تشکیل شده است، که این امر روند اچ را آسان می‌سازد. از آنجا که، آغازگر و عامل اچ کننده با هم ترکیب شده اند، پس احتمال این که، بافت کانی‌زدایی شده و به طور کامل به وسیله‌ی رزین آغشته نشود، حذف می‌شود.^(۱۵)

مارشال (Marshall) و همکاران در سال ۱۹۹۷، اهمیت pH را با توجه به اثرات اسیدها بر سطح عاج مشخص و تشریح کردند، که میزان و سرعت اچ به

References

۱. صمیمی پوران، فتح پور کامیار. چسبندگی در دندانپزشکی. اصفهان: انتشارات مانی، ۱۳۸۱. صفحه‌های ۱۲-۶۴.
2. Summitt JB, Robbin JW, Schwartz RS. Fundamental of operative dentistry. 2nd ed. Chicago: Quintessence Publishing Co; 2001. p. 130-180.
3. Tay FR, Gwinnett JA, Wei SH. The overwet phenomenon in two-component acetone-based primers containing aryl amine and carboxylic acid monomers. Dent Mater 1997; 13: 118-127.
4. Hayakawa T, Kikutake K, Nemoto K. Influence of self-etching primer treatment on the adhesion of resin composite to polished dentin and enamel. Dent Mater 1998; 14: 99-105.
5. Albers HF. Tooth colored restoratives. 9th ed. Hamilton: BC Decker Inc; 2002. p. 87-98, 144-152.
6. CRA Fundation. Adhesive bond strength. Available at: http://www.cranews.com/additional_study/2000/00-02/Optilux/bondstrength.htm.
7. Rasetto FH, Driscoll CF, Von fraunhofer JA. Effect of light source and time on the polymerization of resin cement through ceramic veneers. Prosthod 2001; 10:133-139.
8. Krejci I, Mavropoulos A, Staudt CB, Kiliaridis S. Light curing time reduction: In vitro evaluation of new intensive light emitting diode curing units. Europ J Orthod 2005; 27: 408-412.
9. Unterbink GL, Liebemberg WH. Flowable resin composites as "filled Adhesives": Literature review and clinical recommendations. Quint Int 1999; 30: 249-257.
10. Frankenberger R, Perdigao J, Rosa BT, Lopes M. "No-bottle" vs "multi-bottle" dentin adhesives--a microtensile bond strength and morphological study. Dent Mater 2001; 17: 373-380.
11. ذاکر جعفری حوریه، رشیدان نیره. مقایسه استحکام برشی پیوند پرسلن و مینابه واسطه سه نوع عامل پیوند. مجله دندانپزشکی گیلان ۱۳۸۲؛ ۱۲: ۵۰ تا ۵۵.
12. Silta YT, Dunn WJ, Deters CB. Effect of shorter polymerization times when using the latest generation of light-emitting diodes. AM J Orthod Dentofacial Orthop. 2005; 128: 744-748.
13. De Munck J, Van Landuyt K, Peumans M, Poitevin A, Lambrechts P, Braem M. A critical review of the durability of adhesion to tooth tissue: methods and results. J Dent Res 2005; 84: 118-132.
۱۴. مظاہری حمید، صالحی ایمان. تأثیر سن دندان بر استحکام باند کامپوزیت به عاج با استفاده از دو سیستم ادھریو نسل پنجم و ششم. مجله دندانپزشکی اصفهان. پاییز و زمستان ۱۳۸۴؛ ۱: ۴۷-۵۱.
15. Dorminey JC, Dunn WJ, Taloumis LJ. Shear bond strength of orthodontic brackets bonded with modified 1-step etchant-and-primer technique. Am J Orthod Dentofacial Orthop 2003; 124:410-413.
16. Marshall GW Jr, Inai N, Wu-Magidi IC, Balooch M, Kinney JH, Tagami J, Marshall SJ. Dentin demineralization: effects of dentin depth, pH and different acids. Dent Mater 1997; 13: 338-343.
17. Arnold RW, Combe EC, War ford JH. Bonding of stainless steel brackets to enamel with a new self-etching primer. Am J Orthod Dentofacial Orthop 2002; 122: 274-276.

Abstract**The Effect of Light-Curing Time to Adhesive Layer on Shear Bond Strength of Composite to Dentin**

Davari AR.*- DaneshKazemi AR.*- Modaresi J. **- Mohammadi Z. **- Akbarian L. ***

* Assistant Professor, Department of Restorative, School of Dentistry, Yazd Shahid Sadoughi University of Medical Sciences

** Assistant Professor, Department of Endodontic, School of Dentistry, Yazd Shahid Sadoughi University of Medical Sciences

*** Dentist

Statement of problem: For reducing light exposure time of tooth-colored restorations, and chair time reduction, different experiments have been conducted.

Purpose: The purpose of this study was to determine the effect of different light exposure times to adhesive layers (Excite and Prompt L-pop) on the shear bond strength of dentin-composite interface.

Materials and method: In this in-vitro study, 72 human intact premolar teeth were mounted in acrylic casts and enamel buccal surfaces were removed. The bonding surfaces were equalized using a surface index. Teeth were divided into six equal groups each of 12 (A, B, C, D, E, and F). According to the manufacturer instructions, Excite adhesive in groups A, B and C, and prompt L-pop in groups D, E and F was used. A and D groups were not exposed to light, but the exposure time in groups B, E and C, F was 20s, and 40s respectively. After one week of storage in 37°C water, synergy composite resin was applied and then was exposed to light. The specimens were loaded by shear force with 1 mm/min cross head speed. Data were analyzed by two-way analysis of variance (ANOVA).

Results: The means shear bond strength of groups A,B,C,D,E, and F were 3.9, 13.45, 18.1, 8.3, 24.81, 24.99 Mpa, respectively. The differences between shear bond strength of groups A, B and C and between groups B, D were statistically significant ($p=0.0001$). However, the differences between groups E, F were not statistically significant. In all exposure times, the bond strength of Prompt L-pop was significantly higher than that of Excite.

Conclusion: According to the results of this study, increase in the light exposure led to the higher bond strengths in Excite groups. In Prompt L-pop groups, 20s exposure time was adequate and by increasing the light exposure time, shear bond strength was not affected. Without light exposure in both materials, the least bond strength for the composite resins was not attainable.

Key words: Shear bond strength, Adhesive, Light-curing time